

PŘEKVAPENÍ

1. JSEM RÁDA VESELÁ, to je má podstata

17.06.2024 Překvapení - Iva Vondrová
strana: 34 rubrika: setkání s Ladou Bělaškovou

[Odkaz na originál](#)

Klíčová slova: divadle (2); moravskoslezském (2); Národním (2); divadla; moravskoslezského; Národního; Ostravě

setkání s Ladou Bělaškovou

Herečka, zpěvačka a moderátorka Lada Bělašková (41) je členkou souboru vyhlášeného ostravského Divadla Mír, které je proslulé svými divácky úspěšnými komediemi. A protože Divadlo Mír bude příští týden hostovat v pražském Divadle Na Fidlovačce, zajímalo nás, na co se může pražské publikum těšit a na co se v Praze nejvíc těší Lada.

- Lado, do Prahy přivezete komedii Mám na tebe chuť... To zní slibně. Na co se můžou diváci těšit?

Mohou se těšit na smršť energie a humoru hlavně od Štěpána Kozuba a Robina Ferra v hlavních rolích, ale také samozřejmě od ostatních herců.

- Máte ráda bláznivé komedie?

Pokud se v nich orientuju, tak ano. Někdy je to opravdu taková matematická rovnice, ve které se musíte přesně orientovat a vyřešit ji. Komedie obecně jsou skvělé v tom, že vám divák vrací energii svým smíchem. Pokud se tedy komedie podaří. Ale musím říct a taky klepu, že nám se zatím pořád daří. Máme v Ostravě skvělé publikum, které nás odměňuje smíchem, obrovskými potlesky a máme pořád vyprodáno. Což je opravdu úžasné! Za to moc děkujeme.

- Jaký typ humoru máte vy osobně nejraději? Co je pro vás už za hranou?

Já mám ráda chytrý humor a různé slovní hříčky. Ale kde mám hranice? No, to je těžké... asi hodně daleko. Jinak bych nemohla pracovat v Divadle Mír a se Třemi Tygry (improvizační show herců Divadla Mír, pozn. red.)... Myslím, že nejdůležitější je, že si umím udělat legraci i ze sebe samé. Což už mi řekl ne jeden režisér, a mě potěšilo, že to brali jako plus právě při zkoušení komedií.

- Pojdme ještě k tomu představení Mám na tebe chuť. Jak byste stručně popsala svoji postavu?

Slečna Sabina Brachetová otvírá celou inscenaci tím, že přijde k Youssoufovi, kterého hraje Štěpán Kozub, se žádostí, aby jí pohlídal nemohoucí maminku... Pak se začnou kupit další a další zápletky, o kterých už tolik nemůžu mluvit, abych neprozradila divákům víc, než bych měla... Jen dodám, že nejen Youssouf, ale i "moje" Sabina se celkem rozjedou!

- A jak se vám hraje se Štěpánem Kozubem a Robinem Ferrem, kteří jsou ostřílení v improvizacích a mají svérázný humor? Už se stalo, že vás odbourali?

Bohužel ano, a ne jednou. Říkám bohužel, protože by se to herci nemělo stávat. Ale někdy to prostě nejde vydržet, když vás kolega hodně překvapí či zaskočí. Štěpán rád improvizuje, a když někdy přijdu do divadla trochu smutná, řekne šibalsky: "Ladi, dneska tě rozveselím na jevišti." A to je pak někdy obtížné se při představení nesmát. Zrovna nedávno jsem dostala na jevišti přímo záchvat smíchu, a to už i diváci viděli, jak je pro mě náročné to ustát. Naštěstí mě podpořili potleskem. Ovšem moc často se mi to neděje, vždyť jsem přece profesionál.

- Veselé komedie, při nichž se diváci zasmějí, jsou v dnešní náročné době potřeba, ale pro herce to musí být vyčerpávající... Jak si po představení dobíjíte baterky?

Nejlépe volným dnem. Což se mi však moc často nestává. V Divadle Mír teď máme takový systém, že většinou hrajeme stejnou komedii pětkrát týdně, a to už je pak po pár týdnech náročnější. Ale mám ráda, když se po představení ještě chvíli posedí v divadle a člověk nikam nespěchá. To bývá moje nejoblíbenější část dne. Jinak dobívám baterky hlavně dobrým jídlem, dobrou společností přátel či rodiny. A čistý vzduch se mnou taky dělá zázraky. Chtěla bych se zase vrátit k jízdě na koni, tak snad v létě, když bude víc volna.

- Z čeho vy osobně nejvíc čerpáte pozitivní energii?

Nejsem moc samotářský typ, takže nejvíc čerpám pozitivní energii ze setkání s přáteli nebo s rodinou, zvláště, když vládne pohoda a klídek. To mám takový ten skvělý pocit vnitřního klidu. Taky mám ráda objímání, doteky a masáže. A pozitivní energii ve mně dokáže

probudit i kvalitní muzika, to je pro mě rychlý nakopávač. Anebo zvířata. Někdy stačí párkrát pohladit psa nebo kočku, a hned je mi líp. A ještě taky cestování s obytným autem, nejlépe k moři.

- Věnujete se aktivně nějakému sportu?

No... chtěla bych, ale chybí mi ta pravidelnost. Mám ráda tanec, badminton, volejbal... Spíše tedy kolektivní sporty.

- Kam nejraději chodíte do přírody?

Jezdím k nám na chatu do Beskyd a na další místa v Beskydech, kam zamířím, když se chci nadýchat čerstvého vzduchu a užít si přírodu. A taky mám moc ráda Norsko. Mám tam část rodiny a díky tomu jsem tuto zemi několikrát navštívila. Kombinace lesů a moře je podle mě geniální.

- Byť se člověk nesmí nechat strhnout k negativnímu vnímání světa, protože tím škodí nejvíc sám sobě, někdy se neubráníme... Co vám nejvíc kazí náladu nebo vás štvě?

Bezohlednost lidí, jak hejtují druhé, hlavně na sociálních sítích. To je pro mě moc smutné, když vidím, jak lidé, hlavně anonymně, dokážou být zlí. Mrzí mě i to, jak my lidé ničíme planetu, jak ji znečišťujeme... Ekologie mě hodně zajímá, proto jsem ráda, což možná málokdo ví, že jsem členka komise pro životní prostředí v Ostravě.

- Jste obecně spíš životní optimistka, nebo máte o budoucnost světa obavy?

Myslím, že jsem optimistka, ale někdy taky dokážu podlehnout smutkům. Strach je největší nepřítel člověka, taky s ním někdy bojuju. Nechci se bát. Když se člověk nebojí, může cítit opravdovou volnost a lehkost bytí. Takže žádné strachy. I když je to někdy opravdu těžké.

- Jak snášíte obecně kritiku? Myslím tím nejen kritiku své práce, ale i vulgární komentáře na sociálních sítích, šíření lží a dezinformací?

O tom jsem se už zmínila. Je to pro mě opravdu smutné a nepochopitelné. Zrovna nedávno jsem viděla skvělou kampaň proti hejtům. Mám s tím i vlastní zkušenosti, ale většinou si řeknu, což se mi i potvrdilo, že často jsou ti lidé zlí proto, že mají hlavně problém sami se sebou. Takže je mi jich vlastně líto, že žijou takový život a mají potřebu rozsévat další zlo. Musí být hodně nešťastní a zatrpklí.

- A vy využíváte sociální sítě ve svém osobním životě i ke své práci?

Více ke své práci. I když někdy tam dávám něco i ze svého soukromí. Beru to totiž jako takový fotodeniček. Často má člověk v telefonu tolik fotek a málokdy je najde, když je zrovna hledá. A když na mě někdy vyskočí nějaká milá vzpomínka na sociální síti, tak mě to i potěší. Jenže právě sociální sítě jsou teď největší zdroj anonymního zla, alespoň to tak poslední dobou vnímám. Takže je to opravdu dvousečné.

- Také vám vrtá hlavou jako mně, proč se sociální sítě nevyžívají víc pro šíření dobra, pozitivních a radostných zpráv a stmelování lidí? Proč je válkuje zlo?

No jasně že vrtá. Asi je to hlavně proto, že můžete mít anonymní účet. Anebo je ta síla v tom, že papír neboli psaný projev snese všechno, ale do očí by vám to lidé nikdy neřekli. Dříve jsem vnímala sociální sítě jako platformu pro setkávání se a sdílení zážitků s přáteli, hlavně těch, kteří nežijí v mém blízkém okolí. Ale teď je to opravdu spíš zdroj smutných nebo tragických zpráv či hejtů a dezinformací.

- V našem časopise se hodně věnujeme tématu propojování generací XYZ. Babičky nám píšou o tom, jak je vnoučata ochotně učí ovládat chytré telefony, a jiné si zase stěžují, že mládež jen sedí u počítačů a marní čas a řeší blbosti... Jak vy vnímáte seniory a mladé lidi?

Já už prarodiče bohužel nemám, ale měla jsem s nimi skvělý vztah. A co se týče počítačů a telefonů, já tedy moc počítačový typ nejsem. Někteří kamarádi o mně vědí, jak složitě je někdy pro mě poslat přes mobil třeba jen fotky. Však ve vaší redakci se mnou tu zkušenost také máte. Asi se v létě vrhnu na nějaký počítačový kurz. Ale je fakt, že vysedávání u počítače mě tedy zrovna moc nebaví.

- Jako herečka umíte zahrát hodně charakterových poloh, ale jaká jste doopravdy, když svléknete kostým a odhodíte všechny masky? Jaká je doopravdická Lada?

To je těžká otázka. Tedy pro samotnou Ladu. To by spíš měli říct mí nejbližší. Jsem Blíženeček, takže někdy je to tak a jindy onak, celkem na mě charakteristika Blíženců sedí. Jsem ráda veselá, to je, myslím, má podstata. Někdy se zdám někomu možná trhlá, ale s tím si tak pohrávám. Určitě jsem často nerozhodná a hodně přemýšlivá, z čehož občas vznikají smutky.

- Co jsou vaše životní kotvy?

Rodina. Mám opravdu skvělou rodinu, která mě vždy podržela, za což jí moc děkuju. A přátelé. Mezilidské vztahy jsou, myslím, v životě to nejdůležitější, společně se zdravím a láskou.

- Prozradíte něco víc o svém partnerovi, rodině, blízkých, přátelích, lásce?

Rodiče mám skvělé, vždy mě ve všem podporovali a pomáhali mi. A také mám skvělou sestru, a ta má úžasné děti... Dovoluji si říct, že jsem jejich oblíbená teta a mají mě rády tak jako já je. Přátelé mám také úžasné a vždy děkuji, že jsem doposud mohla poznat tolik skvělých lidí a stali se z nás přátelé. Jen kdybych měla na všechny víc času! No a chlapi? Mám pocit, že jsem v kuse zamilovaná od svých 16 let. Ale je to trochu složitější životní kapitola. Některé vztahy mě pořádně vyškolily, a jeden muž mě dokonce připravil o mnoho peněz. Ale stále věřím, že mi budou peníze vráceny...

- Který citát o lásce máte nejraději, protože je podle vás pravdivý?

Láska je cit a ne vztah.

- Kromě divadla se věnujete i zpěvu, hrajete v muzikálech a zpíváte nádherné šansony... Chystáte koncerty nebo kde vás mohou čtenáři aktuálně vidět a slyšet?

Z muzikálů dohrávám momentálně už jen Donaha! v **Národním divadle moravskoslezském**. V Divadle Mír jsme opravdu vytížení, takže moc času na jiná divadla už nemám. A v Míru zatím muzikály nehrajeme. I když věřím, že se jednou dočkám. Ale na hudbu si čas udělám, nejbližší koncert mě čeká už 29. 6. s kapelou Dneska v Šilheřovicích na pivních slavnostech. Doufám, že si to užijeme.

- Co pro vás hudba znamená, co nejraději posloucháte, když máte chuť relaxovat?

Hudbu mám hodně ráda a ráda bych se jí zase věnovala víc, tedy hlavně zpěvu, který mi někdy chybí. Líbí se mi i klasická hudba, dokáže ve mně vyvolat neuvěřitelné pocity. Možná mi nebudete věřit, ale první cédečka, které jsem si ještě jako dítě koupila, byla klasická hudba.

- Hrála jste v muzikálech i operetách... Která árie nebo song je vaší srdcovkou?

Nebudu říkat konkrétní song, ale celé představení, ve kterém jsem měla možnost hrát hlavní roli. A to byla opravdu srdcovka. Byla to inscenace Kiss Me, Kate v **Národním divadle moravskoslezském** v režii Lumíra Olšovského. A hodně ráda mám také písně z muzikálu Divotvorný hrnec, ve kterém jsem taky hrála hlavní roli Káči. A samozřejmě mám v oblibě spoustu dalších skladeb.

- Kdybych přijela do Ostravy, kde žijete a hrajete divadlo, ale já to tam moc neznám, co byste mi doporučila navštívit? Co bych určitě měla vidět, zažít a jaké divadelní představení večer bych si neměla nechat ujít?

No, tak to je těžká otázka, to je jako kdybyste měla vybrat, které své dítě máte nejraději. Mám momentálně ráda všechny inscenace, ve kterých hraju. A myslím, že byste s žádnou nešlápla vedle a že byste se opravdu pobavila. Ostrava je specifická a má několik kouzelných míst, která stojí za vidění, ale já bych vás pozvala na blížící se multižánrový hudební festival Colours of Ostrava. Ten je opravdu velký a jedinečný.

- A teď opačně – kde se vám osobně líbí nejvíc v Praze, co si nenecháte nikdy ujít, když už jste tady?

Prahu mám moc ráda, a hlavně v noci. Když je nasvícená nebo i temná, má pro mě ještě větší kouzlo. Myslím, že je to jedno z nejkrásnějších měst. Mám svá oblíbená místa a pokaždé, když jsem v Praze, obvykle pracovně, tak si ji stejně vždy užívám jako každý jiný turista.

- Blíží se léto, už máte naplánovanou dovolenou?

Ještě nemám naplánovaného nic, jen práci. Čeká mě natáčení filmu a seriálu, avšak ještě neznám přesné termíny. Věřím, že i na dovolenou dojde. Neumím si představit léto bez moře. Jak už jsem zmínila, můj momentální favorit je obytný vůz. Loni i předloni jsme si obytnák pronajali a podnikli několik cest, a to mě nadchlo. Pro mě je moře a obytnák ideální kombinace.

- Na co se právě teď nejvíc těšíte?

Těšit se je krásné, ale nejdůležitější je být právě teď a tady. A nejlépe v radosti... To přeji i všem čtenářům...

Důležité je být právě teď a tady. A nejlépe v radosti...

Vizitka

- Vystudovala hudebně-dramatický obor na Janáčkově konzervatoři v **Ostravě**. * Byla 19 let členkou **Národního divadla**

moravskoslezského, nyní v něm hostuje. V současnosti je v angažmá v Divadle Mír. * Vystupovala v mnoha hudebních a tanečních inscenacích (Kiss Me, Kate, Donaha!, Fantom Londýna...). * Vystupuje s improvizací skupinou Tři Tygři. * Moderovala koncerty Janáčkovy filharmonie a udílení Cen Jantar, přičemž Cenu Jantar sama získala – v roce 2020 v kategorii nejlepší činoherní herečka, za ztvárnění Ireny v Havlově hře Odcházení. * Hrála v seriálech např. Kriminálka Anděl, v seriálu Krematorium. Doktor Martin a SKORO NA mizině, nově hraje * Žije v Ostravě.

Foto: Petr Kiška, Jan Lipovský, Martin Kusyn, Martin Popelář, Radovan Šťastný, archiv Divadla Mír a archiv Lady Bělaškové

Silvestrovská momentka s rodiči, s nimiž má Lada bezvadný vztah

V novém seriálu Krematorium se potkala před kamerou s Jiřím Lábusem a kolegou z divadla Albertem Čubou

Se Štěpánem Kozubem hraje v bláznivé divadelní komedii Mám na tebe chuť

S Tomášem Savkou hrála v muzikálu "Kiss Me, Kate", jenž patří k Ladiny srdcovkám

Dramatickou roli Lady Macbeth ztvárnila v inscenaci Macbeth (na snímku s Vladimírem Polákem)

Za ztvárnění Ireny v Havlově inscenaci Odcházení získala Cenu Jantar

Hudba a zpěv jsou Ladiny vášně. Zpívala i při natáčení v televizi Prima v pořadu 7 pádů Honzy Dědka.

setkání s Ladou Bělaškovou

JSEM RÁDA VESELÁ, to je má podstata

Herečka, zpěvačka
a moderátorka Lada

Bělašková (41) je členkou souboru vyhlášeného ostravského Divadla Mír, které je proslulé svými divácky úspěšnými komediemi. A protože Divadlo Mír bude příští týden hostovat v pražském Divadle Na Fidlovačce, zajímalo nás, na co se může pražské publikum těšit a na co se v Praze nejvíc těší Lada.

Silvestrovská momentka s rodiči, s nimiž má Lada bezvadný vztah

Lado, do Prahy přivezete komedii Mám na tebe chuť... To zní slibně. ☺ Na co se můžou diváci těšit?

Mohou se těšit na smrš energie a humoru hlavně od Štěpána Kozuba a Robina Ferra v hlavních rolích, ale také samozřejmě od ostatních herců.

Máte ráda bláznivé komedie?

Pokud se v nich orientuju, tak ano. ☺ Někdy je to opravdu taková matematická rovnice, ve které se musíte přesně orientovat a vyřešit ji. Komedie obecně jsou skvělé v tom, že vám divák vrací energii svým smíchem. Pokud se tedy komedie podaří. Ale musím říct a taky klepu, že nám se zatím pořád daří. Máme v Ostravě skvělé publikum, které nás odměňuje smíchem, obrovskými potlesky a máme pořád vyprodáno. Což je opravdu úžasné! Za to moc děkujeme.

Jaký typ humoru máte vy osobně nejraději? Co je pro vás už za hranou?

Já mám ráda chytrý humor a různé slovní hříčky. Ale kde mám hranice? No, to je těžké... asi hodně daleko. ☺ Jinak bych nemohla pracovat v Divadle Mír a se Třemi Tygry (improizační show herců Divadla Mír, pozn. red.)... Myslim, že nejdůležitější je, že si umím udělat legraci i ze sebe samé. Což už mi řekl ne jeden režisér, a mě potěšilo, že to brali jako plus právě při zkoušení komedií.

Pojdme ještě k tomu představení Mám na tebe chuť. Jak byste stručně popsala svoji postavu?

Slečna Sabina Brachetová otvírá celou inscenaci tím, že přijde k Youssoufovi, kterého hraje Štěpán Kozub, se žádostí, aby jí pohlídal nemohoucí maminku... Pak se začnou kupit další a další zápletky, o kterých

už tolik nemůžu mluvit, abych neprozradila divákům víc, než bych měla... Jen dodám, že nejen Youssouf, ale i „moje“ Sabina se celkem rozjedou! ☺

A jak se vám hraje se Štěpánem Kozubem a Robinem Ferrem, kteří jsou ostříleni v improvizacích a mají svérázný humor? Už se stalo, že vás odbourali?

Bohužel ano, a ne jednou. Říkám bohužel, protože by se to herci nemělo stávat. Ale někdy to prostě nejde vydržet, když vás kolega hodně překvapí či zaskočí. Štěpán rád improvizuje, a když někdy přijdu do divadla trochu smutná, řekne šibalsky: „Ladí, dneska tě rozveselím na jevišti.“ A to je pak někdy obtížné se při představení nespát. Zrovna nedávno jsem dostala na jevišti přímo záchvat smíchu, a to už i diváci viděli, jak je pro mě náročné to ustát. Naštěstí mě podpořili potleskem. Ovšem moc často se mi to neděje, vždyť jsem přece profesionál. ☺

Veselé komedie, při nichž se diváci zasmějí, jsou v dnešní náročné době potřeba, ale pro herce to musí být vyčerpávající... Jak si po představení dobijete baterky?

Nejlépe volným dnem. Což se mi však moc často nestává. V Divadle Mír teď máme takový systém, že většinou hraje stejnou komedii pětkrát týdně, a to už je pak po pár týdnech náročnější. Ale mám ráda, když se po představení ještě chvíli posedí v divadle a člověk nikam nespěchá. To bývá moje nejoblíbenější část dne. Jinak dobijím baterky hlavně dobrým jídlem, dobrou společností přátel či rodiny. A čistý vzduch se

34 Překvapení 25

V novém seriálu Krematorium se potkala před kamerou s Jirím Lábusem a kolegou z divadla Albertem Cúbou

Se Štěpánem Kozubem hraje v bláznivé divadelní komedii Mám na tebe chuť

mnou taky dělá zázraky. Chtěla bych se zase vrátit k úžďě na koni, tak snad v létě, když

si přírodu. A taky mám moc ráda Norsko. Mám tam část rodiny a díky tomu jsem tu

A vy využíváte sociální sítě ve svém osobním životě i ke své práci?

...bude víc volná.

Z čeho vy osobně nejvíc čerpáte pozitivní energii?

Nejsem moc samotářský typ, takže nejvíc čerpám pozitivní energii ze setkání s přáteli nebo s rodinou, zvláště, když vládne pohoda a klídek. To mám takový ten skvělý pocit vnitřního klidu. Taky mám ráda objímání, doteky a masáže. A pozitivní energii ve mně dokáže probudit i kvalitní hudba, to je pro mě rychlý nakopávač. Anebo zvířata. Někdy stačí párkrát pohladit psa nebo kočku, a hned je mi líp. A ještě taky cestování s obytným autem, nejlépe k moři.

Věnujete se aktivně nějakému sportu?

No... chtěla bych, ale chybí mi ta pravidelnost. Mám ráda tanec, badminton, volejbal... Spíše tedy kolektivní sporty.

Kam nejraději chodíte do přírody?

Jezdím k nám na chatu do Beskyd a na další místa v Beskydech, kam zamířím, když se chci nadechnout čerstvého vzduchu a užít

...zemí několikrát navštívila. Kombinace lesů a moře je podle mě geniální.

Byť se člověk nesmí nechat strhnout k negativnímu vnímání světa, protože tím škodí nejvíc sám sobě, někdy se neubráníme... Co vám nejvíc kazí náladu nebo vás štve?

Bezohlednost lidí, jak hejtují druhé, hlavně na sociálních sítích. To je pro mě moc smutné, když vidím, jak lidé, hlavně anonymní, dokážou být zlí. Mrzí mě i to, jak my lidé ničíme planetu, jak ji znečišťujeme... Ekologie mě hodně zajímá, proto jsem ráda, což možná málokdo ví, že jsem členka komise pro životní prostředí v Ostravě.

Jste obecně spíš životní optimistka, nebo máte o budoucnost světa obavy?

Myslím, že jsem optimistka, ale někdy taky dokážu podlehnout smutkům. Strach je největší nepřítel člověka, taky s ním někdy bojuju. Nechci se bát. Když se člověk nebojí, může cítit opravdovou volnost a lehkost bytí. Takže žádné strachy. I když je to někdy opravdu těžké.

Jak snášíte obecně kritiku? Myslím tím nejen kritiku své práce, ale i vulgární komentáře na sociálních sítích, šíření lží a dezinformací?

O tom jsem se už zmínila. Je to pro mě opravdu smutné a nepochopitelné. Zrovna nedávno jsem viděla skvělou kampaň proti hejtům. Mám s tím i vlastní zkušenosti, ale většinou si řeknu, což se mi i potvrdilo, že často jsou ti lidé zlí proto, že mají hlavně problém sami se sebou. Takže je mi jich vlastně líto, že žijou takový život a mají potřebu rozsvětat další zlo. Musí být hodně nešťastní a zatrpklí.

Důležité je být právě teď a tady. A nejlépe v radosti...

Více ke své práci. I když někdy tam dávám něco i ze svého soukromí. Beru to totiž jako takový fotodeniček. Často má člověk v telefonu tolik fotek a málokdy je najde, když je zrovna hledá. A když na mě někdy vyskočí nějaká milá vzpomínka na sociální síti, tak mě to i potěší. Jenže právě sociální síť jsou teď největší zdroj anonymního zla, alespoň to tak poslední dobou vnímám. Takže je to opravdu dvoustranné.

Také vám vrhá hlavou jako mně, proč se sociální sítě nevyužívají víc pro šíření dobra, pozitivních a radostných zpráv a stmelování lidí? Proč je válčuje zlo?

No jasně že vrhá. Asi je to hlavně proto, že můžete mít anonymní účet. Anebo je ta síla v tom, že papír neboli psaný projev snese všechno, ale do očí by vám to lidé nikdy neřekli. Dříve jsem vnímala sociální sítě jako platformu pro setkávání se a sdílení zážitků s přáteli, hlavně těch, kteří nežijí v mém blízkém okolí. Ale teď je to opravdu spíš zdroj smutných nebo tragických zpráv či hejtů a dezinformací.

V našem časopise se hodně věnujeme tématu propojování generací XYZ.

Babičky nám píší o tom, jak je vnučata ochotně učí ovládat chytré telefony, a jiné si zase stěžují, že mládež jen sedí u počítačů a marní čas a řeší blbosti...

Jak vy vnímáte seniory a mladé lidi?

Já už prarodiče bohužel nemám, ale měla jsem s nimi skvělý vztah. A co se týče počítačů a telefonů, já tedy moc počítačový typ nejsem. Někteří kamarádi o mně vědí, jak složitě je někdy pro mě poslat přes mobil třeba jen fotky. Však ve vaší redakci se mnou tu zkušenost také máte. Asi se v létě vrhnu na nějaký počítačový kurz. Ale je fakt, že vysedávání u počítače mě tedy zrovna moc nebaví.

Jako herečka umíte zahrát hodně charakterových poloh, ale jaká jste doopravdy, když svléknete kostým a odhodíte všechny masky? Jaká je doopravdická Lada?

Vizitka

- Vystudovala hudebně-dramatický obor na Janáčkově konzervatoři v Ostravě.
- Byla 19 let členkou Národního divadla moravskoslezského, nyní v něm hostuje.
- V současnosti je v angažmá v Divadle Mír.
- Vystupovala v mnoha hudebních a tanečních inscenacích (Kiss Me, Kate, Donaha!, Fantom Londýna...).
- Vystupuje s improvizací skupinou Tři Tygři.
- Moderovala koncerty Janáčkovy filharmonie a udílení Cen Jantar, přičemž Cenu Jantar sama získala – v roce 2020 v kategorii nejlepší činoherní herečka, za ztvárnění Ireny v Havlově hře Odcházení.
- Hrála v seriálech např. Kriminálka Anděl, Doktor Marlin a SKORO NA mizině, nově hraje v seriálu Krematorium.
- Žije v Ostravě.

S Tomášem Savkou hrála v muzikálu „Kiss Me, Kate“, jenž patří k Ladiny srdcovkám

Dramatickou roli Lady Macbeth ztvárnila v inscenaci Macbeth (na snímku s Vladimírem Polákem)

Za ztvárnění Ireny v Havlově inscenaci Odcházení získala Cenu Jantar

To je těžká otázka. Tedy pro samotnou Ladu. To by spíš měli říct mi nejbližší. Jsem Blížencec, takže někdy je to tak a jindy onak, celkem na mě charakteristika Blíženců sedí. Jsem ráda veselá, to je, myslím, má podstata. Někdy se zdám někomu možná trhlá, ale s tím si tak pohrávám. Určitě jsem často nerozhodná a hodně přemýšlivá, z čehož občas vznikají smutky.

Co jsou vaše životní kotvy?

Rodina. Mám opravdu skvělou rodinu, která mě vždy podržela, za což jí moc děkuju. A přátelé. Mezilidské vztahy jsou, myslím, v životě to nejdůležitější, společně se zdravím a láskou.

Prozradíte něco víc o svém partnerovi, rodině, blízkých, přátelích, lásce?

Rodiče mám skvělé, vždy mě ve všem podporovali a pomáhali mi. A také mám skvělou sestru, a ta má užasně děti... Dovolují si říct, že jsem jejich oblíbená teta a mají mě rády tak jako já je. Přátelé mám také užasně a vždy děkuji, že jsem doposud mohla poznat tolik skvělých lidí a stali se z nás přátelé. Jen kdybych měla na všechny víc času! No a chlapi? Mám pocit, že jsem v kuse zamílovaná od svých 16 let. Ale je to trošku složitější životní kapitola. Některé vztahy mě po-

Z muzikálů dohrávám momentálně už jen Donaha! v Národním divadle moravskoslezském. V Divadle Mír jsme opravdu vytížení, takže moc času na jiná divadla už nemám. A v Míru zatím muzikály nehráme. I když věřím, že se jednou dočkám. Ale na hudbu si čas udělám, nejbližší koncert mě čeká už 29. 6. s kapelou Dneska v Šilheřovicích na pivních slavnostech. Doufám, že si to užijeme.

Co pro vás hudba znamená, co nejraději posloucháte, když máte chuť relaxovat?

Hudbu mám hodně ráda a ráda bych se jí zase věnovala víc, tedy hlavně zpěvu, který mi někdy chybí. Líbí se mi i klasická hudba, dokáže ve mně vyvolat neuvěřitelné pocity. Možná mi nebudete věřit, ale první cédéčka, které jsem si ještě jako dítě koupila, byla klasická hudba.

Hrála jste v muzikálech i operetách...

Která árie nebo song je vaší srdcovkou? Nebudu říkat konkrétní song, ale celé představení, ve kterém jsem měla možnost hrát hlavní roli. A to byla opravdu srdcovka. Byla to inscenace Kiss Me, Kate v Národním divadle moravskoslezském v režii Lumíra Oišovského. A hodně ráda mám

také písně z muzikálu Divotvorný hrnec, ve kterém jsem taky hrála hlavní roli Káči. A samozřejmě mám v oblíbě spoustu dalších skladeb.

Kdybych přijela do Ostravy, kde žijete a hrajete divadlo, ale já to tam moc neznám, co byste mi doporučila navštívit?

Co bych určitě měla vidět, zažít a jaké divadelní představení večer bych si neměla nechat ujít?

No, tak to je těžká otázka, že je jako kdybyste měla vybrat, které své dítě máte nejraději. Mám momentálně ráda všechny inscenace, ve kterých hraju. A myslím, že byste s žádnou nešla vedle a že byste se opravdu pobavila. Ostrava je specifická a má několik kouzelných míst, která stojí za vidění, ale já bych vás pozvala na blížíci se multižánrový hudební festival Colours of Ostrava. Ten je opravdu velký a jedinečný.

A teď opačně – kde se vám osobně líbí nejvíc v Praze, co si nenecháte nikdy ujít, když už jste tady?

Prahu mám moc ráda, a hlavně v noci. Když je nasvícená nebo i temná, má pro mě ještě větší kouzlo. Myslím, že je to jedno z nejkrásnějších měst. Mám svá oblíbená místa a pokaždé, když jsem v Praze, ob-

řádně vyškolily, a jeden muž mě dokonce připravil o mnoho peněz. Ale stále věřím, že mi budou peníze vráceny...

Který citát o lásce máte nejraději, protože je podle vás pravdivý? Láska je cit a ne vztah. Kromě divadla se věnujete i zpěvu, hrajete v muzikálech a zpíváte nádherné šansony... Chystáte koncerty nebo kde vás mohou čtenáři aktuálně vidět a slyšet?

vykle pracovně, tak si ji stejně vždy užívám jako každý jiný turista.

Blíží se léto, už máte naplánovanou dovolenou?

Ještě nemám naplánovaného nic, jen práci. Čeká mě natáčení filmu a seriálu, avšak ještě neznám přesné termíny. Věřím, že i na dovolenou dojde. Neumím si představit léto bez moře. Jak už jsem zmínila, můj momentální favorit je obytný vůz. Loni i předloni jsme si obytnák pronajali a podnikli několik cest, a to mě nadchlo. Pro mě je moře a obytnák ideální kombinace.

Na co se právě teď nejvíc těšíte?

Těšit se je krásné, ale nejdůležitější je být právě teď a tady. A nejlépe v radosti... To přeji i všem čtenářům... ■

Iva Vondrová Foto: Petr Kiška, Jan Lipovský, Martin Kusyn, Martin Popelář, Radovan Štastrný, archiv Divadla Mír a archiv Lady Bélaškové

« zpět na začátek